

NA KONEC SVĚŠTA A ZPĚTKY - XI.

Ášter 1/2, 29 prosinec 2009

Chvíli jsme šli po pláži a pak odbočili vpravo od moře do jakési pustiny. Hned nás zaujaly kvetoucí placaté kaktusy, šli jsme po písku a viděli několik jeřábů. Pár dní jsme šli nás dva mladí lidé - byli podstatně rychlejší. Cesta se začala zvedat, můj dech začal nedostávat, na písku byly udávané pohody, ale po chvíli se stoupalo a párkrát jsme kameny.

Magnetik Island je ostrovem nejrůznějších kamenů - balvanů, útrů a oblázků. Vypadá, jakoby někdo náhodou upustil různé velké balvany a ony volně dopadly - jeden pár druhého, které se volně rozkutálely všemi směry, další naopak si ulehly na jiné pod nimi. Po chvíli se mladí se vraceli proti nám - vysvětlili, že sandály nejsou nejvhodnější obuví a tak to vzdávají. Ale - my ne. Jak si to tak lezeme vzhůru, na jednom obrovském kameni seděla velká žába - ani se nepohnula. Jára fotil a fotil, a chtěl po mně, abych ji probudila a párkrát trochu k pohybu. Mám zdokumentovaná slova synkova, že "a vyskočí (ta žába), se poere (synátor). Nepotráp se, neb žába - po chvílkovém poúchování klacíkem - odhalila břicho a spadla jak hruška pod útr ... a byla v pánu. No, musím uznat, že to bylo nakonec štěstí pro nás oba - asi bychom se totiž z fakt poobědali. Jen se podívejte, jaká to byla párterka...

Pár dní jsme kopeček, který mne dokonale zbavil veškerého dechu a jakousi velice ostrou trávou jsme došli na nuda pláž - je to nejromantičtější místo ze všech, která já jsem do svých 63 let viděla - moře, písek, vlny a romantické kameny... Nic nevdalo, že dalo do dechu - jen má zarazila Járova poznámka, že zatímco být promočený a má obavy o naše pasy. Zeptala jsem se, jestli nemá jaký igelitový pytlík - no má, trdlo moje. Ošetřili jsme tedy pasy a úplně promokli jsme našli malou jeskyňku ze dvou k sobě pár titulených kamenů, kde jsme se na chvíli schovali. Jediné, co se mi nelíbilo, byl neustálý nesmlouvavý pártní syn v zákaz koupání - on holt viděl všichni tu mořskou jedovatou a zřevou zvířenu nastoupenou v jednom šarounku a šekající na nás dva - nebo ješaroun; spíš; na mne jedinou, se zcela vážným úmyslem má sešrat nebo otrávit - no, za nás za všechny má otravoval Jaroušek, a to dokonale a soustavně, jak jen jsme se k vodě párblížili...

Pokochali jsme tedy se romantikou se obcházet ostrov na další pláž; ta měla zpevněný písek, aby byla párstupná autem - my tam ale byli mimo sezonu a tak tam nebyla ani noha. Z této poměrně nezajímavé pláže (ve světle té nuda pláže všechny ostatní bledly) jsme šli na asfaltku a po ní jsme šli kupědu. Sem tam byla odbočka na vyhlídku na moře - já musela začít šetřit dechem a tak jsem na všechny nešla, zatímco Jára nevynechal ani jednu; já se mezitím snažila lapit dech. Dojel nás jaký muš s bushovým autem a nabídl nám svezení, které k mému šalu Jára odmítl. Cesta se začala znovu zvedat - postupně, ale jistě - nakonec to byl vyasfaltovaný krpál, jaký z domova neznáme. Já bez dechu a Jára mi ukázal, že se ta cesta ješaroun; zvedá a zvedá stále výš; a výš;...

Šaroun; štěstí si odsakoval na ta známá zákoutí a já se tak mohla všude trošku vzpamatovat. Už dávno jsme byli naprosto suchí, protože jakmile pár estalo pršet, tak se jen jen zapánilo a bylo sucho. Škoda, že nepršelo, déšť by aspoň omýval šál mého potu. Konečně jsme se vykrábalí na vršek; kde bylo rozcestí a zastávka busu - pár lidí se tam poflakovalo, byla tam miniřádelnička s nezbytným WC (ty byly i na všech plážích).

K oběrstvení jsem nedostala nic, páť jsem dle Járova mínění málo pila (tu hnusnou teplou vodu, kterou jsme si nesli). Prostudoval jízdní řád autobusu a rozhodl, že 10 minut nebude šekat ani náhodou a že to hezky dojdeme do kempu :-((Asi mne napálila mrtvice, minimálně jsem párcházela už o rozum, páť jsem se na odpor nezmohla a ŠAROUN; LAPALA TEDA PŠŠ; MO. Cesta už tak párterná ale nebyla, už to nebyl tak kopec, šlo se špíš; dolů nebo rovně. Pak prohlásil, že už vidí náš kemp (no, tím má utěš; ješaroun; celé dvě další hodiny, po nichž i mně došlo, že tak dobrý zrak nemá mít ani on), ale šaroun; trval na svém, až do doby, kdy jsme došli k jakémusi stavení a tam páriznal, že asi ví, kde jsme a že by to mohl kousek od nás ... No, znáte to... "kousky" bývají různé....

Hned, jak jsme konečně došli, jsem kvapila naložit se moře, pak jsme se najedli, koupili mi tentokrát opravdový šaroun; ampon, v kempu se osprchovali, nejnutenější; prádlo jsem vyehnila, ostatní jen složila, a courali se už jen kolem kempu. A šaroun; špat s obvyklým dilema - klimatizace ano či ne? Jo a tady jsem páršaroun; la, po pár eslazení ovocnými džusy, na chuť tomu rajčatovému si ho dávala šastěji. A hodně jsme pili i mangový džus - ten nám chutnal a šedili jsme si ho vodou, kterou já teda vidět nemusela a pít tak ška nemohla, jak má ji šaroun; furt nutil pít a pít - ale liguere? - to nesplá; il :-)) Anna